

PARAULA I VIDA

Maria, acollidora de la Paraula, esperança de l'Advent

En els inicis de l'Advent que prepara el Nadal cristià, i a les vigílies de la gran i joiosa festa de la Immaculada, us animo a fixar els ulls en la Verge Maria, la nostra Mare del cel, la Mare de l'Advent. Ella «*conservava tots aquests records en el seu cor i els meditava*» (Lc 2,19). Ens ensenya a acollir i obeir la Paraula de Déu, i a mantenir viva l'esperança del Déu que arriba, per fer-se ben nostre en Jesús.

Ella és la persona que millor ens ajuda a viure l'esperança de l'Advent i a preparar amb joia cristiana l'arribada del Crist. A confessar els pecats i a entrar en un nou dinamisme de perdó, d'humilitat i d'amor. Ella va saber esperar el Senyor i li va ofrenar l'estada del seu Cor Immaculat; li va donar el seu sí generós i ben disposat, i visqué la caritat que, des de Déu, es difon en nosaltres i en els qui ens envolten. Per això Ella és la Mare de l'Esperança, que ens guia pels camins de l'acolliment del Regne de Déu.

Maria acull i comunica la Paraula de Déu. A l'Anunciació respon decidida i plena de fe: «*Sóc l'esclava del Se-*

nyor, que es compleixin en mi les teves paraules» (Lc 1,38). Escolta la Paraula i la compleix (cf. Lc 11,27-28). Només des de l'escolta orant i atenta de la Paraula de Déu va ser possible el seu «sí» a l'Encarnació, només perquè es va fiar d'aquesta Paraula, la mateixa Paraula va florir en les seves entranyes i va germinar en el Fill de Déu i Fill seu. Maria va viure absorpta en la Paraula de Déu i en la seva acollida. Conservava i meditava en el seu cor tot el que havia vist i sentit (cf. Lc 2,51) romanent sempre fidel perquè va creure en la Paraula: «*Feliç, tu, que has cregut, perquè el que t'ha dit el Senyor es complirà*» (Lc 1,45).

I al *Magnificat* que és un cant de la Paraula en Maria, ens mostra la profunditat de la seva ànima; és la millor mostra de Maria com a dona de la Paraula. Aquest poema és un teixit fet completament amb fils de l'Antic Testament. Ens mostra que Maria se sentia com a casa amb la Paraula de Déu: Maria vivia d'ella, estava configurada per ella. Parlava i pregava amb paraules de Déu; els seus pensaments eren els pensaments de Déu. Maria estava penetrada de la llum divina; per això era tan esplèn-

da, tan bella; per això irradiava amor i bondat. Maria, escoltant la Paraula de Déu i complint-la, havia arribat a la plenitud de la gràcia, al model de la fidelitat a les Sagrades Escrip- tures i a la fecunditat esplèndida que obra en la persona l'amor de l'Esperit Sant. Com Maria, sapiguem dir sí a Déu, des del silenci més profund del nostre interior; i deixem que Déu intervingui en la nostra vida. Així serem plens d'una inesgotable alegria.

Durant tot l'Advent, celebrem i confiem en la **Verge Immaculada** perquè ens farà créixer en la calidesa i la tendresa per acollir Jesús. Honorem-la i agraïm-li el misteri de ser sens pecat concebuda, tota de Déu, que ens estimula i atreu cap a la virtut i el bé sempre més grans. Aspirant al màxim, serem més feliços, i no ens rendirem a la llei del mínim esforç i del pecat tolerat com a insuperable. Déu ha vençut en Maria el pecat del món, i ens vol acollidors de la seva gràcia, ja que Déu tot ho pot. Així donarem fruits de bones obres. L'aspiració no pot conformar-se amb poc; ha de ser ben gran. Aspirem a la santedat!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Clausura de l'Any de la Misericòrdia i Consistori de creació de nous cardenals

El Sant Pare Francesc va clausurar l'Any de la Misericòrdia a la Basílica de Sant Pere del Vaticà el diumenge dia 20 de novembre, Solemnitat de Crist Rei. L'Arquebisbe d'Urgell, Joan-Enric Vives, hi va assistir i va poder concelebrar l'Eucaristia. El Sant Pare estava acompanyat de forma preferent pels 21 nous cardenals creats en el Consistori del dia 19 de novembre, entre els quals hi ha l'Arquebisbe de Madrid i Vicepresident de la Conferència Episcopal Espanyola, S.Em. Carlos Osoro Sierra.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Van plantar una olivera

Fa unes setmanes, a Barcelona, es reuniren 250 alumnes de quart d'ESO i de primer de batxillerat de 15 escoles, públiques i concertades, de procedència molt diversa, per portar a terme el programa educatiu anomenat *Scholas Ciudadania*, promogut inicialment pel papa Francesc, quan era arquebisbe de Buenos Aires i que s'ha anat estenent per diverses ciutats del món. El programa pretén la formació d'estudiants des del coneixement de la realitat propera mitjançant un procés que fomenta la participació, el compromís personal i social i afavoreix la presentació de propostes sobre possibles solucions. En una primera trobada, els participants van seleccionar quins eren els problemes que els preocupaven i què voldrien ajudar a resoldre. Escoltades les propostes i sotmeses a votació entre ells, foren escollits com a temes a tractar: l'educació (la

problemàtica existent en el sistema educatiu) i els estereotips socials (discriminació, *bullying*, racisme, homofòbia...).

Durant la setmana de treball, agrupats en dues comissions, els joves van abordar els temes mitjançant entrevistes a especialistes, enquestes al carrer, debats en grups i un mural cooperatiu. S'elaborà un diagnòstic, es formularen uns compromisos personals i es concretaren unes propostes per millorar els temes estudiats, que es van presentar a les autoritats el darrer dia. En el decurs de la setmana, no hi van faltar espais de comunicació relacionats amb la música, la dansa i la pintura. Es constata en el document final: «Els participants en aquest projecte ens hem pogut relacionar entre nosaltres i conèixer diferents opinions sobre diversos temes. En els debats hem pogut veure les co-

ses des d'un altre punt de vista [...]. Ens sentim afortunats d'haver viscut aquest gran projecte amb gent d'altres instituts i escoles». Destaca la voluntat de coneixement, la capacitat de mirar i admirar l'altre, de contemplar, de considerar els seus punts de vista, de posar-se a la seva pell.

Una bona oportunitat per afavorir la cultura del trobament de joves alumnes de l'escola pública i d'escoles concertades, ciutadans d'un demà comú, per promoure la integració i la pau, fomentar la participació i el compromís ciutadà, generant transformació personal i de l'entorn. «No sabeu que una mica de llevat fa pujar tota la pasta» (1Co 5,6). La trobada es va cloure plantant una olivera, signe de pau, i també, en aquest cas, signe d'esperança.

Enric Puig Jofra. SJ

PALABRA Y VIDA

María, acogedora de la Palabra, esperanza del Adviento

En los inicios del Adviento que prepara la Navidad cristiana, y en vísperas de la gozosa y gran fiesta de la Inmaculada, os animo a fijar los ojos en la Virgen María, nuestra Madre del cielo, la Virgen del Adviento. Ella «*conservaba todas estas cosas, meditándolas en su corazón*» (Lc 2,19). Nos enseña a acoger y obedecer la Palabra de Dios, y a mantener viva la esperanza en el Dios que llega, para hacerse uno de nosotros en Jesús.

Ella es la persona que mejor nos ayuda a vivir la esperanza del Adviento y a preparar con alegría cristiana la venida de Cristo. A confesar los pecados y entrar en un nuevo dinamismo de perdón, de humildad y de amor. Ella supo esperar al Señor y le ofreció la estancia de su Corazón Inmaculado; le dio su sí generoso y bien dispuesto, y vivió la caridad que, desde Dios, se difunde en nosotros y en quienes nos rodean. Por eso Ella es la Madre de la Esperanza, que nos guía por los caminos de la acogida del Reino de Dios.

María acoge y comunica la Palabra de Dios. En la Anunciación responde decidida y llena de fe: «*He aquí la esclava del Señor, hágase en mí según tu palabra*» (Lc 1,38). Escucha la Palabra y la cumple (Lc 11, 27-28). Sólo desde la escucha piadosa y atenta de la Palabra de Dios fue posible su «sí» a la Encarnación, sólo porque se fió de esta Palabra, la misma Palabra floreció en sus entrañas y germinó en el Hijo de Dios e Hijo suyo. María vivió absorta en la Palabra de Dios y en su acogida. Conservaba y meditaba en su corazón todo lo que había visto y oído (cf. Lc 2, 51) permaneciendo siempre fiel porque creyó en la Palabra: «*Bienaventurada la que ha creído, porque lo que le ha dicho el Señor se cumplirá*» (Lc 1,45).

Y el *Magnificat* que es un canto de la Palabra en María, nos muestra la profundidad de su alma; es la mejor muestra de María como mujer de la Palabra. Este poema es un tejido completamente realizado con hilos del Antiguo Testamento. Nos muestra que María se sentía como en casa con la Palabra de Dios: María vivía de ella, estaba configurada por ella. Hablaba y oraba con palabras de Dios; sus pensamientos eran los pensamientos de Dios. María estaba penetrada de la luz divina; por eso era tan espléndida, tan bella; por eso irradiaba amor y bondad. María, escuchando la Palabra de Dios y cumpliéndola, había llegado a la plenitud de la gracia, al modelo de la fidelidad a las Sagradas Escrituras y a la fecundidad espléndida que obra en la persona el amor del Espíritu Santo. Como María, sepamos decir sí a Dios, desde el silencio más profundo de nuestro interior; y dejemos que Dios intervenga en nuestra vida. Así estaremos llenos de una inagotable alegría.

Durante todo el Adviento, celebremos y confiemos en la **Virgen Inmaculada** que nos hará crecer en la calidez y la ternura para acoger a Jesús. Honorémosla y agradezcámosle el misterio de ser sin pecado concebida, toda de Dios, que nos estimula y atrae hacia la virtud y el bien siempre más grandes. Aspirando a lo máximo, seremos más felices, y no nos rendiremos a la ley del mínimo esfuerzo y del pecado tolerado como insuperable. Dios ha vencido en María el pecado del mundo, y nos quiere acogedores de su gracia, ya que Dios todo lo puede. Así daremos frutos de buenas obras. La aspiración no puede conformarse con poco; tiene que ser muy grande. ¡Aspiremos a la santidad!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Mons. Vives coneix l'evolució

La Visita Pastoral de Mons. Joan-Enric Vives a la parròquia d'Andorra la Vella (Principat d'Andorra) es va iniciar el dia 1 amb la celebració de la Solemnitat de Tots Sants i es va cloure el dia 18 de novembre amb la visita a Càritas i el Col·legi Sant Ermengol.

En els dies de la seva extensa visita va poder copsar la realitat que es viu a les escoles dels tres sistemes educatius; entre els avis a les residències geriàtriques i als casals; a diferents empreses emblemàtiques com Andorra Telecom, RTVA; a entitats com Mans Unides i Càritas. També va visitar les instal·lacions comunals i va ser rebut al Comú d'Andorra la Vella, on va signar el llibre d'honor.

Va voler celebrar el Jubileu de la Misericòrdia amb els interns de la presó de la Comella, amb els que va celebrar una emocionant missa, en la que va esperonar els assistents a viure confiats i esperançats.

Visita a Càritas i Mans Unides

Mons. Vives mantingué una trobada amb el President de Càritas Andorrana, Amadeu Rocamora, i amb els assistents socials de les diferents parròquies a les sales de l'església de Santa Maria del Fener. Amadeu Rocamora l'informà dels darrers projectes: oferir un reforç educatiu per a nens i nenes amb necessitat de reforç escolar, fills de famílies amb pocs recursos i l'adhesió de Càritas Andorrana al Codi Ètic i al Codi de conducta del personal de Càritas Internacionals.

Es va reunir també amb l'equip permanent de voluntaris de Mans Unides d'Andorra, presidit actualment per Meritxell Farrero. Són uns 15 voluntaris, que treballen en projectes de desenvolupament a Senegal, Nicaragua, Perú, Guinea Conakry, R.D. del Congo, Burkina Fasso i amb refugiats del Líban, a través de la Comunitat de Sant'Egídi i el corredor humanitari.

Visita a les escoles dels tres sistemes

Mons. Vives va visitar del Col·legi espanyol *María Moliner*, a La Margineda, on fou rebut per l'Ambaixador del Regne d'Espanya, Manuel Montobbio. Mons. Vives va mantenir una reunió amb l'equip directiu i l'Ambaixador, en la qual va ser informat dels canvis que s'estan vivint des de fa un any en el sistema educatiu espanyol, amb els canvis legisla-

tius i la creació d'un sol centre públic integrat. Hi ha un sol equip directiu repartit entre els dos centres. Va visitar les instal·lacions i saludar els alumnes d'algunes classes.

A les Escoles Andorranes de Primera i Segona ensenyança situades a Santa Coloma hi va anar l'11 de novembre. Mons. Vives va animar els mestres en la seva tasca, recordant que s'està fabricant una societat on les persones s'estan desprenent dels vincles, desvinculada, i que pot esdevenir molt injusta, i que l'escola és un gran espai on recuperar aquests vincles amb la família, els amics, les relacions, el país.

A l'Institut de Batxillerat de l'Escola Andorrana, també situat a La Margineda, li van explicar canvis en l'organització curricular amb l'objectiu de donar als alumnes una formació integral i més àmpliament humanista. Mons. Vives va visitar les instal·lacions i va conversar amb els joves alumnes, ani-

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Donar menjar a qui té fam. Donar beguda a qui té set

La pobresa en abstracte no ens interpel·la, ens fa pensar, ens fa queixar-nos; però quan veiem la pobresa en la carn d'un home, d'una dona, d'un nen, això sí que ens interpel·la!

En la Bíblia, un salm diu que Déu és el qui «alimenta tots els vivents» (136,25). L'experiència de la fam és dura. Bé prou que ho sap el qui ha viscut períodes de guerra o de fam.

Són sempre actuals les paraules de l'apòstol Jaume: «De què servirà, germans meus, que algú digui que té fe si no ho demostra amb les obres? Pot salvar-lo, potser, aquesta fe? Si un germà o

una germana no tenen vestits i els falta l'aliment de cada dia, i algú de vosaltres els diu: "Aneu-vos-en en pau, abrigueu-vos bé i alimenteu-vos", però no els dona allò que el seu cos necessita, de què serviran aquestes paraules? Així passa també amb la fe: si no es demostra amb les obres, la fe tota sola és morta» (2,14-17) perquè no és capaç de fer obres, de fer caritat, d'estimar.

Sempre hi ha algú que té gana i set i que em necessita. No ho puc delegar en ningú. Aquest pobre em necessita, necessita el meu ajut, la meua paraula, el

meu compromís. Tots hi estem involucrats.

El papa Benet XVI, a l'encíclica *Caritas in veritate*, afirma: «Donar menjar als qui tenen fam és un imperatiu ètic per a l'Església universal. [...] El dret als aliments, així com el dret a l'aigua, té un paper important per aconseguir els altres drets. [...] Per tant cal que maduri una consciència solidària que conservi l'alimentació i l'accés a l'aigua com a drets universals de tots els éssers humans, sense distincions ni discriminacions» (n. 27).

(Dimecres, 19 d'octubre de 2016.)

Ó de la parròquia en la seva Visita Pastoral

mant-los a ser persones responsables, orgullosos del seus orígens andorrans i del país i les seves institucions, a tenir valors i a viure'ls.

Als centres d'ensenyament de Primària i Secundària de l'Escola Francesa hi va anar el 16 de novembre. En tots els centres va donar un missatge de suport i ànim als ensenyants i va agrair l'esforç que fan les comunitats educatives en favor de la formació de les noves generacions d'andorrans, posant èmfasi en la necessitat de mantenir present la importància de l'acompanyament dels joves en els valors, i que coneguin especialment els valors de l'humanisme cristià, que són els que conformen l'essència de la cultura dels europeus.

Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell

Mons. Joan-Enric Vives va visitar, l'11 de novembre, l'Escola Especialitzada Ntra. Sra. de Meritxell (EENSM), on va ser rebut per la Presidenta de la Junta Rectora de l'EENSM, Pilar Díez, i el Ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior, Xavier Espot. Mons. Vives va visitar les instal·lacions de la residència i dels serveis, i va saludar personalment els joves i adults que hi reben atenció o fins alguns hi viuen interns. L'EENSM es troba en procés d'implementació del model d'Atenció Integral i Centrat en la Persona (AICP) per millorar la qualitat en l'atenció que s'ofereix.

Escola Mare Janer

Al Col·legi Mare Janer a Santa Coloma, va ser rebut per la seva Directora, Sra. Dolors Llobet, per la representant de la titularitat, Gna. Carme Gros, i per l'equip directiu. La Congregació de la Sagrada Família actualment porta tres escoles a Andorra i Mons. Vives va transmetre a l'equip directiu el suport i l'ànim per dur endavant els projectes. L'escola podria incrementar el nombre d'alum-

nes, però ho impossibilita la manca d'espai, per ara. Al centre hi ha un grup de pregària, animat per una de les religioses de la comunitat, i el Moviment Janer de voluntariat, a través del qual els més grans fan accions voluntàries. Després pogué reunir-se amb la Comunitat de les cinc religions presents actualment a Andorra.

Col·legi Sant Ermengol

En la seva visita al Col·legi Sant Ermengol d'Andorra la Vella fou rebut per la Directora del centre escolar, Anna M. Villas, i per l'equip directiu. La Gna. M. Tomasa Itoiz és la representant de la Congregació de Gnes. de la Sda. Família d'Urgell. Mons. Vives signà en el llibre de visites del Col·legi. Com a President del Patronat del Col·legi St. Ermengol volgué felicitar i agrair la tasca de tots els docents i, especialment, de l'equip directiu que ha permès el relleu harmònic de la gestió i direcció del col·legi, entre els Pares Salesians i l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell.

Va ser rebut pels Cònsols a la seva arribada al Comú

Mons. Joan-Enric Vives va visitar, el 17 de novembre, el Comú d'Andorra la Vella i els serveis que en depenen. Els Cònsols Major i Menor de la Parròquia, Conxita Marsol i Marc Pons, el van rebre

a la porta de la Casa Comunal, juntament amb el Rector i Arxiprest de les Valls d'Andorra, Mn. Ramon Sàrries. En la sessió solemne del Consell de Comú, la Cònsol Major de la Parròquia li oferí el pin d'or de la Parròquia. Mons. Vives va agrair l'acollida, va tenir un record i pregària per la qui en fou Cònsol, Conxita Mora, que traspassà el 5 d'octubre. També va agrair la tasca de servei a la societat andorrana que duen a terme tots els consellers i els animà a dur a terme aquest servei des de la transparència que ha d'anar lligada amb la veracitat. Signà en el Llibre d'Or del Comú i a continuació pogué visitar i saludar els treballadors de la Casa Comunal, va conèixer les noves dependències comunals i els serveis. Va dinar a Casa Calones. Després visità el casal d'infants El Llamp, un espai lúdic per a nens de maternal o primera ensenyança que funciona fora dels horaris escolars; visità la Casa Pairal d'Andorra la Vella i va conèixer el President de l'Associació de la Gent Gran d'Andorra la Vella, Andreu Pedra, que l'informà que són 590 socis. També visità a la casa pairal Quim de Dolsa de Santa Coloma.

Amb els avis

Mons. Vives també va visitar les residències geriàtriques de Sant Viceç d'Enclar, on acompanyat pel Dr. Carles Font i El Cedre, de titularitat pública, va visitar les persones que estan internes en diferents graus de dependència. Va poder parlar amb ells i conèixer les seves inquietuds, així com també saludar alguns familiars que estaven presents. A la residència geriàtrica El Cedre va ser rebut pel Ministre de Salut, Carles Álvarez. A la residència Clara Rabassa, va ser rebut per la Presidenta del Patronat, Sra. Eloïsa Ortega, i membres del Patronat i de la direcció del centre. Va poder saludar personalment tots els interns i va compartir el dinar amb ells. L'Arquebisbe va fer un recorregut per la residència veient les millores que s'han fet.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

5. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Is 35,1-10 / Sl 84 / Lc 5,17-26]. Sant Dalmau o Dalmat (Dalmacio), bisbe; sant Sabas (s. vi), abat fundador de la Gran Laura, prop de Jerusalem; sant Guerau de Braga, bisbe; santa Crispina, vg.

6. ■ Dimarts [Is 40,1-11 / Sl 95 / Mt 18,12-14]. Sant Nicolau (s. iv), bisbe de Mira (Lícia), venerat a Bari (s. x); sant Pere Pasqual, bisbe de Jaén i màrtir (mercedari); sant Fortià, in-

nocent mr. venerat a Torelló; santa Asel·la, vg.

7. □ Dimecres [Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30]. Sant Ambrós o Ambrosi (†397), bisbe de Milà i doctor de l'Església; sant Eutiquià, papa (275-283) i mr.; santa Fara, abadessa.

8. □ Dijous [Gn 3,9-15.20 / Sl 97 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,26-38]. La Immaculada Concepció de la Verge Maria, anomenada també la Pu-

ríssima; sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del s. II aC).

9. ■ Divendres [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]. Sant Dídac Cuauhtlatzín, santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev., fund.; santa Valèria, vg. i mr.

10. ■ Dissabte [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 79 / Lc 17,10-13]. Santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, verge i màrtir

(s. III); Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Júlia, verge i màrtir; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i màrtir.

11. ■ Diumenge vinent, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.) [Is 35,1-6a.10 / Sl 145 / Jm 5,7-10 / Mt 11,2-11]. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Argelaguer; sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.

Diuenge II d'Advent

COMENTARI

Donem els fruits que demana la conversió

L'oracle messiànic d'Is 11 diu que *un rebrot naixerà de la soca de Jessé*: la menció del pare del rei David evoca els orígens humils de la dinastia davídica.

La Història de Salvació mostra preferència divina pels més pobres i petits: l'ofrena d'Abel davant la de Caïn, Jacob davant Esaú, David sobre els seus germans.

El Messies acomplirà la seva missió amb el poder de *l'Esperit del Senyor* descrit amb set expressions (símbol jueu de plenitud) que simbolitzen la innombrable sèrie de dons i gràcies que ens vénen d'Eil.

El Messies, amb la plenitud de l'Esperit, *sentenciarà amb raó a favor dels pobres, s'armarà de justícia, se cenyirà de lleialtat*. Així la pau assolirà fites insospitades: *el llop conviurà amb l'anyell... Ningú no serà dolent*.

Sant Pau, recordant que *tot el que diuen les Escripures és per a instruir-nos* perquè ens ajudin a mantenir la nostra esperança, exhorta els dos grups de la Comunitat de Roma —els forts i els febles en la fe—: *Accepteu-vos els uns als altres com Crist us ha acceptat*. Si la pau messiànica implica que *el llop conviurà amb l'anyell*, els membres de la Comunitat eclesial no ens hem d'acollir tots amb amor, tal com Crist ens ha acollit?

Convertiu-vos que el Regne del cel és a prop: és la crida de Joan el Baptista, de Jesús (Mt 4,17) i de l'Advent. *Convertir-se és preparar el camí al Senyor* que vol omplir-nos més de la seva gràcia salvadora.

Però cal *alçar les fondalades* de les injustícies i *abaixar les muntanyes* de l'egoisme. Per segons quins camins de vida no ens hi trobarem amb Déu, Pare de Jesucrist.

Demostreu amb fets que us voleu convertir! No visqueu refiats pensant que ja sóc cristià, vaig a Missa i prego, tothom sap que sóc seguidor de Jesucrist.

L'arbre que no dona bons fruits és tallat i llençat al foc.

Vam ser batejats amb l'Esperit Sant i amb foc per Aquell que és *tan poderós* que el Baptista no es considerà digne *ni d'aguantar-li el calçat*. Cal que es noti!

Imitem Maria Immaculada: el «sí» donat a Déu quan l'Anunciació el ratificà constantment a la seva vida.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 11,1-10)

Aquell dia, la soca de Jessé tallada traurà un rebrot, naixerà un plançó de les seves arrels. L'Esperit del Senyor hi reposarà: esperit de saviesa i d'enteniment, esperit de consell i de valentia, esperit de coneixement i de reverència del Senyor, i tindrà les delícies a reverenciar el Senyor. No judicarà per les aparences ni decidirà pel que senti dir; farà justícia als desvalguts, sentenciarà amb raó a favor dels pobres del país. Un reny de la seva boca abatrà el violent, una alenada dels seus llavis matarà l'injust. S'armarà de justícia la cintura, se cenyirà de lleialtat. El llop conviurà amb l'anyell, la pantera jaurà amb el cabrit, pasturaran junts el vedell i el lleó, i un nen petit els guiarà; es faran amigues l'ossa i la vaca, les seves cries jauran plegades i el lleó menjarà farratge com els bous; les criatures jugaran sobre el cau de l'escurçó, els nens ficaran la mà dins l'amagatall de la serp. Ningú no serà dolent ni farà mal en tota la meva muntanya sagrada, perquè el coneixement del Senyor haurà omplert el país com l'aigua que cobreix la conca del mar. Aquell dia, els estrangers vindran a consultar el rebrot de Jessé que s'alçarà dret com a bandera dels pobles, i el lloc on residirà serà ple de glòria.

▶ Salm responsorial (71)

R. *Que el benestar floreixi als seus dies, i mesos i anys abundi la pau.*

Déu meu, doneu al rei el vostre dret, / doneu al príncep la vostra rectitud. / Que governi amb justícia el vostre poble, / que sigui recte amb els humils. R.

Que el benestar floreixi als seus dies, / i mesos i anys abundi la pau. / Que domini d'un mar a l'altre, / des del Gran Riu fins a l'extrem del país. R.

Salvarà els pobres que reclamen, / els desvalguts que no tenen defensor. / S'apiadarà dels pobres i dels febles, / els salvarà de la mort. R.

Que es perpetui el seu nom, i duri com el sol. / Que les famílies del país, per beneir-se, / es valguin del seu nom; / que se'n valguin tots els pobles de la terra / per augurar-se la felicitat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 15,4-9)

Germans, tot el que diuen les Escripures és per instruir-nos a nosaltres, perquè la força i el consol que elles ens donen ens ajudin a mantenir la nostra esperança. Que Déu, que us encoratja i us conforta, us concedeixi també d'estar d'acord en Jesucrist, perquè, ben avinguts de cor i de llavis, glorifiqueu Déu, el Pare de Jesucrist, el nostre Senyor. Per això accepteu-vos els uns als altres com el Crist us ha acceptat, donant així glòria a Déu. Vull dir que Crist es posà al servei del poble jueu per mantenir la veracitat de Déu, ja que calia complir les promeses fetes als patriarques, però si els altres pobles glorifiquen Déu, és per pura bondat. Ho diu l'Escriptura: «Us lloaré entre les nacions, cantaré al vostre nom.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 3,1-12)

Per aquells dies vingué Joan Baptista, que predicava així al desert de Judea: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop.» És d'ell, que deia el profeta Isaïes: «Una veu crida en el desert: "Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí".» Joan duia una capa de pèl de camell, es cobria amb una pell la cintura i el seu aliment eren llagostes i mel boscana. Anaven a trobar-lo de Jerusalem, de tot arreu de la Judea i de tota la regió del Jordà, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà. Però quan veié que molts dels fariseus i dels saduceus venien a fer-se batejar, els va dir: «Cria d'escurçons, qui us ha ensenyat mai com podreu fugir de la justícia que s'acosta? Demostreu amb fets que us voleu convertir. No visqueu refiats pensant que sou fills d'Abraham, que Déu pot donar fills a Abraham fins i tot d'aquestes pedres. Ara la dextra ja està clavada a l'arrel dels arbres, i ja sabeu que l'arbre que no dona bons fruits és tallat i llençat al foc. Jo us batejo només amb aigua perquè us convertiu, però el qui ve després de mi és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni d'aguantar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el seu blat, l'entrarà al graner, però la palla, la cremarà en el foc que no s'apaga.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 11,1-10)

Aquel día, brotará un renuevo del tronco de Jessé, y de su raíz florecerá un vástago. Sobre él se posará el espíritu del Señor: espíritu de prudencia y sabiduría, espíritu de consejo y valentía, espíritu de ciencia y temor del Señor. Le inspirará el temor del Señor. No juzgará por apariencias ni sentenciará sólo de oídas; juzgará a los pobres con justicias, con rectitud a los desamparados. Herirá al violento con la vara de su boca, y al malvado con el aliento de sus labios. La justicia será cinturón de sus lomos, y la lealtad, cinturón de sus caderas.

Habitará el lobo con el cordero la pantera se tumbará con el cabrito, el novillo y el león pacerán juntos: un muchacho pequeño los pastoreará. La vaca pastará con el oso, sus crías se tumbarán juntas; el león comerá paja con el buey. El niño jugará con la hura del áspid, la criatura meterá la mano en el escondrijo de la serpiente. No harán daño ni estrago por todo mi monte santo: porque está lleno el país de la ciencia del Señor, como las aguas colman el mar.

Aquel día, la raíz de Jessé se eruirá como enseña de los pueblos: la buscarán los gentiles, y será gloriosa su morada.

▶ Salmo responsorial (71)

R. *Que en sus días florezca la justicia, y la paz abunde eternamente.*

Dios mío, confía tu juicio al rey, / tu justicia al hijo de reyes, / para que rija a tu pueblo con justicia, / a tus humildes con rectitud. R.

Que en sus días florezca la justicia / y la paz hasta que falte la luna; / que domine de mar a mar, / del Gran Río al confín de la tierra. R.

Él librarà al pobre que clamaba, / al afligido que no tenía protector; / él se apiadarà del pobre y del indigente, / y salvarà la vida de los pobres. R.

Que su nombre sea eterno, / y su fama dure como el sol: / que él sea la bendición de todos los pueblos, / y lo proclamen dichosos todas las razas de la tierra. R.

▶ Lectura de la carta de san Pablo a los Romanos (Rm 15,4-9)

Hermanos: Todas las antiguas Escrituras se escribieron para enseñanza nuestra, de modo que entre nuestra paciencia y el consuelo que dan las Escrituras mantengamos la esperanza. Que Dios, fuente de toda paciencia y consuelo, os conceda estar de acuerdo entre vosotros, según Jesucristo, para que unánimes, a una voz, alabéis al Dios y Padre de nuestro Señor Jesucristo.

En una palabra, acogeos mutuamente, como Cristo os acogió para gloria de Dios. Quiero decir con esto que Cristo se hizo servidor de los judíos para probar la fidelidad de Dios, cumpliendo las promesas hechas a los patriarcas; y, por otra parte, acoge a los gentiles para que alaben a Dios por su misericordia. Así dice la Escritura: «Te alabaré en medio de los gentiles y cantaré a tu nombre.»

▶ Lectura del evangelio según san Mateo (Mt 3,1-12)

Por aquel tiempo, Juan Bautista se presentó en el desierto de Judea, predicando: «Convertíos, porque está cerca el reino de los cielos». Éste es el que anunció el profeta Isaías diciendo: «Una voz grita en el desierto: "Preparad el camino del Señor, allanad sus senderos"». Juan llevaba un vestido de piel de camello, con una correa de cuero a la cintura, y se alimentaba de saltamontes y miel silvestre. Y acudía a él toda la gente de Jerusalén, de Judea y del valle del Jordán; confesaban sus pecados y él los bautizaba en el Jordán.

Al ver que muchos fariseos y saduceos venían a que los bautizara, les dijo: «¡Camada de víboras!, ¿quién os ha enseñado a escapar del castigo inminente? Dad el fruto que pide la conversión. Y no os hagáis ilusiones, pensando: "Abrahán es nuestro padre", pues os digo que Dios es capaz de sacar hijos de Abrahán de estas piedras. Ya toda el hacha la base de los árboles, y el árbol que no da buen fruto será talado y echado al fuego. Yo os bautizo con agua para que os convirtáis; pero el que viene detrás de mí puede más que yo, y no merezco ni llevarle las sandalias. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego. Él tiene el bieldo en la mano: aventará su parva, reunirá su trigo en el granero y quemará la paja en una hoguera que no se apaga.»